

Iedere dag kort voor 12.00 uur klinkt uit diverse luidsprekers marsmuziek en marcheren enkele, in traditioneel uniform gestoken, soldaten naar het grote kanon van Castle Cornet. Zij zorgen, onder het toezien van tientallen toeristen, om precies 12.00 uur voor een bulderend schot richting St-Peter Port. Dit ritueel vindt dagelijks plaats en is zeker een aanrader.

Om u een voorbeeld te geven van de getijdenverschillen, twee foto's gemaakt van op dezelfde plaats, eentje bij hoog water en eentje bij laag water.

Woensdag 19 juni 2013

We hebben onze tent nu opgezet op de camping in het noorden van Guernsey geplaatst en bezoeken vandaag het eiland Herm. Met een kleine veerboot laten we ons overzetten naar Herm. Op één dag kunnen we het volledig bezoeken. Het eiland meet slecht 2,5 op 1 km.

We kruisen de Prinsendam. Dat is een cruiseschip in dienst van de Holland-Amerika Lijn (HAL). Ze is te water gelaten in 1988. Omdat ze kleiner is dan de meeste andere schepen van de Holland-Amerika Lijn, kan ze in kleinere havens aanleggen. Het hele jaar door maakt het schip reizen die meestal 30-70 dagen duren. Begin maart 2007, werd de Prinsendam geraakt door een golf van 21 meter. Dit was een zogenoemde monstergolf. Het schip liep ernstige schade op, voornamelijk aan glaswerk en meubels.

Alle Kanaaleilanden hebben de naam subtropisch te zijn. Herm geeft je als enige ook echt die indruk. Bloemen, palmen en witte zandstranden. Auto's, moto's, bromfietsen en zelfs fietsen zijn hier verboden. Het enige toegelaten voertuig is de landbouwtractor.

Bij aankomst is het mistig en zien we nauwelijks wat. Maar tegen de middag trekt de mist af en toe weg en krijgen we mooie sfeerbeelden te bewonderen.

De Bellenplant (*Fuchsia riccartonii*) groeit hier welig in het wild. Herm is het kleinste eiland dat vrij te bezoeken is.

Herm is eigendom van Guernsey en wordt door de overheid er van verhuurd aan de familie Adrian Heyworth. Zij zijn tevens de eigenaars van alle bedrijven die zich op het eiland bevinden. Momenteel wonen er 60 mensen op het eiland. De huurders zijn de enigen die, na hun overlijden, mogen begraven worden op het eiland.

Het enige hotel op het eiland, het White House Hotel, heeft geen televisie, klokken noch telefoon; van oudsher omdat er een gebrek aan elektriciteit was, tegenwoordig puur om de gasten rust te gunnen. Rust die enkel verstoord wordt door het gillen van in het zwembad spelende kinderen.

Het eiland heeft ook een camping en je kunt er een huisje huren. Bijna alle volwassenen inwoners van Herm dragen T-shirts met de tekst 'Herm-crew'. Met een stralende glimlach kijken ze je aan. Stralend vertellen ze over hun trots en hun wondermooie eiland.

Herm heeft een klein kerkje en een kleine kerkklok. Na ons bezoek laten we ons terug overzetten naar Guernsey en keren terug naar onze camping. Op de camping kan je gebruik maken van een mooi terras.

Donderdag 20 juni 2013

We pakken terug de tent in en we laten ons overzetten naar het eiland Sark. Dit eiland trekt mij het meest aan. Sark heeft een lengte van 5 km en op het breedste punt is het 2,5 km. Maar vergis u niet, ondanks het een klein eiland is heeft het maar liefst 62 km aan paden en wegen. We besluiten om elk paadje te lopen en trekken dan ook drie dagen uit voor het bezoek aan dit wondermooie eiland.

Sark is een rotsplateau dat opgebouwd is uit graniet, amfiboliet en gneis. De zee heeft vele kloven uitgesleten en onder de zeespiegel bevinden zich vele grotten. Het hoogste punt ligt 114 meter boven zeeniveau en heet Le Moulin omdat hier sinds 1571 een windmolen staat.

Een bus (is eigenlijk een tractor met kar) dropt een lading toeristen in het centrum van Sark. Het centrum is slechts enkele honderden meter van de haven maar voor menig toerist is dit immers al te ver om het te voet te doen. Van aan de haven gaat het ook steeds bergop naar het centrum van Sark.

Eens de toerist gedropt is in het centrum kan hij overschakelen op een paardenkoets om het eiland te bewonderen. Uiteraard krijg hij dan slechts het gedeelte te zien waar een paardenkoets kan passeren.

Sark heeft geen geasfalteerde wegen. Er zijn geen verkeersborden, geen verkeerslichten, geen zebrapaden, geen voetpaden, zelfs geen straatverlichting. Je mag er wel komen met de fiets en je kan er in twee verschillende zaken een fiets huren. Auto's, motoren en bromfietsen zijn er verboden. Het enige toegelaten gemotoriseerd voertuig is een landbouwtractor.

Op Sark vind je veel kamperfoelie. De bloemen hebben vooral 's avonds een sterke zoete geur. Ze zijn er in diverse kleuren, veelvoorkomend is de roze-rode en de geel-witte. Kamperfoelie wordt ook wel 'geitenblad' genoemd. Dat komt overeen met Frans 'chèvre-feuille', Duits 'Geißblatt' en het Italiaanse 'caprifoglio'. De Nederlandse naam is een verbastering van de Italiaanse. Op de achtergrond liggen de eilandjes Herm (is het grootste) en Brecqhou (het kleinste).

Het Pilcher monument ziet eruit alsof het een oorlogsmonument is, maar het is eigenlijk een gedenkteken voor de heer J Pilcher, die in een storm overleed in 1868, samen met vier anderen, terwijl ze op weg waren met hun zeilboot van Sark naar Guernsey.

Sark heeft eigenlijk maar één hoofdstraat. Dat is een brede aardeweg. In deze straat treft men dan ook de meeste winkeltjes en restaurantjes aan.

Er zijn twee of drie kerken in Sark, een Katholieke, een methodische en ik denk dat er nog een is maar ik weet niet juist meer van welke overtuiging deze kerk is.

Er is welgeteld één ouderwetse politiecel op het eiland, die zich (logischerwijs ?) naast de lokale basisschool bevindt. Sporadisch wordt de gevangenis gebruikt om een dronken toerist weer sober te laten worden. De eilanders kennen elkaar door en door en letten goed op elkaar. De betrokken gemeenschap en het ontbreken van gemotoriseerd vervoer, zorgen ervoor dat Sark een zeer veilige plek is.

Sark heeft een archeologisch museum. De leden van de plaatselijke archeologische vereniging zijn opgegraven steentjes aan het wassen.

Sark bestaat uit twee delen, Greater Sark en het schiereiland Little Sark in het zuiden. Deze zijn met elkaar verbonden door een smal pad dat slechts 3 meter breed is en 91 meter lang. Aan beide zijden loopt het 80 meter steil naar zee af.

In 1900, tijdens een zware storm, was er een negenjarig meisje op weg van school naar huis. Toen zij op dit smalle pad kwam (het was toen niet zo breed als nu) werd ze door een stormwind de ravijn, 80 meter diep, in geblazen. Enkele uren later werd haar lijkje gevonden. De familie van het verongelukte meisje eiste dat er een afsluiting rond dit pad zou worden geplaatst. Maar toen al was er een meerderheid die zich daar tegen verzette omdat ze niet wilden dat er iets aan het karakter van het eiland zou veranderen. Uiteindelijk heeft De Dame van Sark de knoop doorgesneden en liet ze nog datzelfde jaar een afsluiting plaatsen omdat zij het niet op haar geweten wilde dat er zich nogmaals dergelijk dramatisch ongeval zou voordoen. Tussen het ongeluk en het plaatsen van de afsluiting moesten de kinderen het pad over kruipen op handen en voeten zelfs bij windstilte.

Na de oorlog werd de verbinding tussen Little Sark en Greater Sark wat breder gemaakt en sedertdien spreekt men over de brug “La Coupée”. Duitse krijgsgevangenen hebben meegewerkt aan het bouwen van deze brug.

Voor en na de brug heeft het pad twee betonnen stroken waar de wielen van de paardenkoetsen kunnen op rijden. Tussen de betonnen stroken ligt zand waar de paarden kunnen inlopen.

We gaan iets drinken in de tuinen van de enige herberg die Little Sark rijk is. Maar ook de binneninrichting van deze herberg oogt mooi. Het is duidelijk, de Sarken houden van traditie en proberen alles zo goed als mogelijk is origineel te houden.

Op een van onze wandelpaden treffen we zowaar een vergeten kanon aan. Sark wordt wel beschouwd als de laatste feodale staat in Europa. De Seigneur van Sark staat aan het hoofd van het feodale bestuur van het eiland. Veel eigen wetten, vooral die betrekking hebben op erfrecht en het bestuur door de Seigneur, zijn nagenoeg ongewijzigd sinds de aanname in 1565 door koningin Elizabeth I. Zo werd de positie Seigneur door overerving bepaald. De huidige Seigneur is John Michael Beaumont die in 1974 aan de macht kwam. Hij is het tweeëntwintigste staatshoofd. Drie van zijn voorgangers waren vrouwen. Zij werden Dame genoemd. De ambtswoning van de Seigneur wordt de Seigneurie genoemd.

Sark bestaat uit veertig zogenaamde tenements (landdelen). Elk Tenement is een gebied dat in het bezit is van een familie. Deze families bezitten het gebied al sinds Sark gekoloniseerd werd. De Chief Pleas, het parlement van Sark bestond tot 2006 uit 52 zetels. Slechts 12 hiervan werden door verkiezingen verdeeld. De overige 40 werden bezet door afgevaardigden van de Tenementfamilies. Tijdens een referendum in maart 2006 hebben de inwoners zich uitgesproken voor politieke hervormingen. Op 5 oktober 2006 is besloten dat de Chief Pleas van het eiland in het vervolg zal bestaan uit 28 leden, die allen rechtstreeks door de bevolking gekozen zullen worden.